

Copil iubitor de țară ... ... sunt și eu

Când am întrebat ce este patria, mi s-a răspuns că este pământul apărăt și păstrat de înaintașii noștri. Mai târziu am înțeles că patria este și sentimentul de dragoste care-i unește pe fiți același pământ: "Uniți în cuget și-n simțiri", cum spune cântecul patriotic.

Miriam Bazic, cl. a VIII-a

Patriotism? Înseamnă să-mi cunosc trecutul istoric al patriei mele! Tradițiile și datinile de veacuri, de la mosi-strămoși s-au transmis până în zilele noastre. Avem datoria sfântă să le păstrăm curate și să le transmitem generațiilor viitoare.

Sabina Iuliana Simion, cl. a VII-a

Lada de zestre a bunicii păstrează și acum costumul național cu brâu tricolor, ce miroase a busuioc și a vremuri de demult. Această zestre vie păstrată de la strămoșii noștri daci, o port și eu cu mândrie la zile festive și o voi transmite urmașilor mei.

Adelina Dumitraș, cl. a VIII-a

Urc Obcinele Bucovinei însorit de buciunul ce răsună-n depărtare. Dangătul clopotelor de la schitul pustnicilor îmi amintește de Sfântul Daniil Sihastrul, sfătitorul Voievodului Ștefan. Patria este și religia strămoșilor noștri, pe care o trăim și noi astăzi, religie care ne face sufletul nemuritor.

Tiberiu Marian, cl. a VIII-a

Carpații veghează mormântul de la Putna și duc peste veacuri strălucirea lui Ștefan cel Mare și Sfânt, voievodul care, ca un astru, ne luminează în veci istoria. Îngenunchiem cu pioenie la mormântul lui și simțim cum de sus protejează cu dragoste întreaga țară, cum a protejat cândva și Moldova de năvâliri străine cu credințe păgâne.

Daria Aicoboiae, cl. a VIII-a

Îmi doresc să citesc marii clasici ai literaturii române, care au adus în opera lor elogiu eroilor neamului. Vreau să învăț „Doina” de Mihai Eminescu, să cânt „Balada” lui Ciprian Porumbescu, balada populară „Miorița” și să păstreze viu în suflet gândul că suntem neam de voievozi.

Ciprian Grigoroiaia, cl. a VII-a

Pelerinajul mă poartă pe salba de mănăstiri ortodoxe și cetăți ce străjuesc Moldova. Locașurile bisericești care adăpostesc morțintele voievozilor noștri sunt ca niște flori care înmiresmează sufletele pelerinilor. Dragostea de biserică este rădăcina ce ne leagă de neamul românesc. Aici vreau eu să trăiesc!

Eliza Turcanu, cl. a VI-a

Scut și armă

de George Coșbuc

Domnul sfânt să ne iubească,
Și-al său Duh ocrotitor
Plin de pace să plutească
Peste Țara Românească
Și-al românilor popor!

Noi prin vremi ce ne-ncercără
Altă armă n-am avut
Numai dragostea de țară
Ce strămoșii ne-o lăsară,
Și pe Sfântul Domn de scut.

Dar ne-a fost destul atâta!
Fruntea sus, voi frați ai mei!
Astfel Cerul hotărât-a,
Să se-nalțe amărâta
Țară, prin puterea ei!

Mai fătis, mai fără veste
Ne-ați lovit, dușmani de voi!
Dar ce-a fost, a fost poveste!
Dragostea de țară este
Și mai tare-acum în noi.

Și de cine ne-o fi teamă?
Mult a fost, să vă răbdăm,
Nebăgați de voi în seamă -
Astăzi știți voi cum ne cheamă,
Dacă nu, să vă-nvățăm!

Numai Domnul ne iubească
Și-al său Duh ocrotitor
Plin de pace să plutească
Peste Țara Românească
Și-al românilor popor!

